

ניסן תשפ"ו

פרשת
שמיני

402

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לולדים

מה חדש?

הברים יקרים!

השבוע יהיו יום הכיבוש לשואה. ביום אלו בהם אנחנו נחמיים על ארצנו ואדמתנו אנחנו יכולים להודות לה' על הכבות הגדולה אחיות באן. בודינה שלנו, עם צבא שלנו. שנים רבות כל כך עם ישראל היה בגלות, בשואה, בתקופות שונות בהן רצו להשמיד אותנו והנה היום יש לנו צבא, טנקים, מטוסים ותחמושת ואנחנו יכולים להאמין באן באלי-ישראל בוצע ובגבורה. נתפלא שנצבחה לגאולה שלימה בזהרה, אחיות בארצנו מתוך שמחה טובה.

נחכים להתלונות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, בטייל edotyladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריחת הקיד.

מה בפרשה?

1 הגיע יום חנוכת המשכן. היום השמיני לאחר שבעה ימים בהם התכוננו הכהנים והעם.

2 הכהנים מקריבים קרבנות, ואש יורדת מהשמיים לקחת אותם. האש היא סימן לכך שעבודת בני ישראל רצויה לפני ה'.

3 נדב ואביהוא, בני אהרון, לוקחים מחתות, ומקטירים קטורת עם אש זרה - אש שה' לא רוצה. אש יורדת מהשמיים, ושורפת אותם.

4 אהרון מקבל את הגזירה בדממה ובגבורה.

5 הלכות הקשורות לעבודת המשכן בקדושה, ופירוט המאכלים המותרים והאסורים באכילה.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

שלמה הגיע מעיראק ב-1950 במבצע עזרא ונחמיה, אחרי שהשאיר בית ועסק בבגדד. במעברה ליד רמלה הוא גילה שהתעודות שלו לא מוכרות ושעליו להתחיל מאפס. החורף הראשון היה קשה - קור, רטיבות, ומעט מזון. הוא זכר איך אמו הדליקה נרות לכבוד רחל אמנו בכל ראש חודש, ועשה זאת גם כאן, בצריף הפח הקטן. כשהחלו להקים שכונות חדשות, הוא עבד בבנייה בשכר מעט. הידיים הרכות של סוחר הפכו קשות ומלאות יבלות. בערבים, כשהשכנים מפולין ורומניה התקשו להבין את המנהגים שלו, הוא הרגיש בודד ורחוק מהבית. קראו לו "מזרחי" בטון שלא תמיד היה חם, והוא שתק. רק כשהתחיל ללמוד עברית בכיתת ערב, והבין שכולם פה - הוא, הפולנים, הרומנים - בונים משהו משותף, הוא התחיל לחוש שייכות אמיתית. לא היה זה רגע מרגש של הכרזה על העצמאות, אלא תהליך איטי של הבנה שהבית החדש הזה הולך להיות שלו באמת.

בולק בפיץ בבאפ...

הלכה ומצוה

שכחתי לברך לפני שספרתי ספירת העומר, יצאתי ידי חובה?

"וְצִרְיָךְ לְבָרֶךְ בְּכָל לַיְלָה בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר קֹדֶם שְׂיִסְפֹּר. מִנֶּה וְלֹא בִרְךָ יֵצֵא וְאֵינּוּ חוֹזֵר וּמְבָרֵךְ"

(הלכות תמידין ומוספין ז, כ"ה)

הלכה למעשה:

מצוות ספירת העומר מורכבת משתי מצוות: ספירת הימים וספירת השבועות. לכן, איתן צריך לחשב את מספר השבועות ולציין את מספר הימים ואת מספר השבועות גם יחד.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בעדת פרס, במקרה של מחלה נהגו לנדור לערוך סעודה ביום פטירת רבי שמעון בר יוחאי, הנודר עורך את הסעודה יחד עם בני משפחתו וחבריו. נוהגים לאכול בסעודה זו מאכל הנקרא פלאו והוא מורכב מאורז מבושל עם גזר, שום ופולים. לפני הסעודה ואחריה קוראים פרקי זוהר.

גם לכס יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת לפסח

א	ע	ג	ל	צ	צ	ח	ע
ו	ח	ט	א	ת	א	ד	ח
ה	ק	ז	י	ש	ר	ש	ל
ל	ל	א	י	ל	ע	ל	ו
מ	ש	ה	ל	מ	ו	י	ב
ו	מ	ר	מ	י	ל	ר	ר
ע	נ	ו	ח	מ	ה	ד	ג
ד	ה	נ	ו	ל	צ	ב	ט

עגל/ אייל/ חטאת/ שעיר/ משה/ אהרון
אוהל מועד/ עולה/ שלמים

איורים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

אוהל

מזבח

עד

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

שלום לבוא שבת / סימן שעדיה

יום השביעי יום נחת ושאנן
פסאי יהא היום דשן ורענן
על פן אני אענה בשבחה ורנן
אשיר ועיר שושן נגדי פתוחה

היום יהא לי בו שלוש סעודות
פי בעבור שלוש יהיו צמודות
על פן אני אענה בשבחה ותודות
נאה לצור הודות ששון ושמחה
והללויה

שלום לבוא שבת שלום ושמחה
שלום לה שלום יום המנוחה

שישו בני יעקב פי בא שביעי
גילו בלקח טוב יום שעשועי
וראו אמת מה טוב דודי ורעי
אמצא ביום זה טוב ששון ושמחה

עשה אדון שבת מימי בראשית
רמז בסוד שבת אות השלישית
גם בעבור שבת יצאת להפשיית
אותות בנוף השית יצאת בשמחה

דבר בהר סיני דבור רביעי
זכור וגם שמור יום השביעי
על פן באהבתו אשתה גביעי
יום בוא מידעי השקט ובטחה

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

